نتانياهو. شتابان به سوي الحاق سرزمين فلسطيني‌ها

سيلون سيپل

٦ مه ٢٠٢٠، روزنامه اينترنتي “اوريان ٢١ “

ترجمه بهروز عارفي

بنيامين نتانياهو موفق به تشكيل يک دولتي ائتلافي شد كه هدف اصلي آن اِلحاق بخش بزرگي از سرزمين هاي كرانه باختري رود اردن است. براي رسيدن به اين هدف، او از پشتيباني دونالد ترامپ و سكوت همدستانه «جامعه بين المللي» برخوردار است.

هنگام كارزار اخير انتخاباتي، نتانياهو به هموطنان خود وعده داده بود كه چنين الحاقي را انجام دهد. او گفته بود كه قصد دارد به سرعت، بخش قابل توجهي ار سرزمين هاي فلسطيني كرانه باختري را به اسرائيل ضميمه كند. وي پس از پيروزي در انتخابات، مي خواهد به وعده اش عمل كند. در پيماني كه روز ٢١ آوريل، براي ايجاد يک ائتلاف بزرگ با رقيب اصلي اش ژنرال بِني گانتس، رهبر « جنبش آبي و سفيد » امضا كرد ، اين الحاق را هدف مقدم سياسي اش قرار داد. اين پيمان پيش بيني مي كند كه مي توان اين روند الحاقي را از اول ژوئيه به اجرا گذاشت.

يک بار ديگر، نتانياهو به مثابه شخص قدرتمند بدون رقيب درحکومت ظاهر مي شود. اوشخصا اولويت ها را تعيين مي کند. همان طوري که روزنامه نگاري طعنه زنان مي نويسد (۱) : او « گانتس را به عنوان محافظ شخصي براي سه سال آينده استخدام کرده » است. او بيش از هر زماني، جريان هاي سياسي عميقي که جامعه يهودي اسرائيلي را تحرک مي بخشد ، نمايندگي مي کند.

تسليم بني گانتس

گانتس، رئيس ستاد پيشين ارتش، که پس از ائتلاف با نتانياهو، تشکيلات سياسي اش در هم پاشيد، در مقايسه با او، سياستمدارحقيري به حساب مي آيد. تنها چيزي که او در اين ائتلاف به دست آورد، اين بود که هر نوع الحاق سرزمين ها بايد با « توافق قبلي و کامل ايالات متحده » صورت گيرد (امري که به هر حال، خودِ نتانياهو نيز در پي آن بوده است). اکنون، مرد شماره دوي جنبش آبي-سفيد، – يک رئيس ديگر پيشين ستاد ارتش- گابي اشکِنازي به طور ضمني گفته که با الحاق مخالف است، اما از آن جا که بدون حزب او، نتانياهو اکثريتِ قاطعي براي گذراندن قانون الحاق در مجلس دارد، کاري از آن ساخته نيست. استدلالي که درست است، گرچه ژنرال پيشين جسارت سياسي فراواني از خود نشان نمي دهد…

راندن فلسطيني ها به سوي مراکز شهري

کدام سرزمين ها را نتانياهو قصد دارد ملحق کند؟ همه ي آن ها را؟ خير چنين چيزي تقريبا مطرح نيست. نتيجه اين کار انحلال عملي (دوفاکتو) تشکيلات خودگردان فلسطين است، که اسرائيل به هيچ وجه – دستِ کم در مرحله کنوني – خواهان آن نيست. هر حکومتي در اسرائيل ترجيح مي دهد که يک تشکيلات خودگردانِ ناتوان، مسئوليت ظاهري مديريت امور شهرهاي بزرگ را داشته باشد. وانگهي، از دستِ کم بيست سال پيش به اين طرف، يکي از محورهاي کليدي سياست استعماري اسرائيل در کرانه باختري اين است که زمين هاي فلسطيني ها را در نواحي روستائي غصب کند تا آن ها را وادارد که در پيرامون شهرها متمرکز شوند و از اين طريق، زمين هاي کشاورزي اي در اختيار کولون ها بگذارند که از اهالي بومي خالي شده است. محتمل ترين سناريو، اين است که الحاق شامل سراسر دره اردن (بدون ترديد به استثناي شهر اريحا، در هشت کيلومتري پُل آلِنبي، تنها راه ارتباطي زميني بين اسرائيل و اردن)، و نيز شامل يک منطقه ي کم و بيش با اهميت از ناحيه موسوم به «C» خواهد شد، که پس از قراردادهاي اسلو

(۱۹۹۳)، کلیه آن زیر کنترل اسرائیل باقي مانده و بیش از ٦٢ درصد از سرزمین کرانه باختري را شامل مي شود.

RESTRICTING SPACE IN THE OPT
AREA C MAP

DECEMBER 2011

KEY FACTS

- Over 60 percent of the West Bank is considered Area C, where Israel retains control over planning and zoning among other issues.
- An estimated 150,000 Palestinians live in Area C, including 27,500 Bedouin and other herders.
- More than 20% of communities in Area C have extremely limited access to health services.
- Water consumption dips to 20 litres/capita/day (l/c/d) in communities without water infrastructure, one-fifth of the World Health Organisation's recommendation.
- Communities depending on tankered water pay up to 400% more for every liter than those connected to the water network.
- 70% of Area C is off-limits to Palestinian construction; 29% is heavily restricted.
- Less than 1% of Area C has been planned for Palestinian development by the Israeli Civil Administration.
- 560 Palestinian-owned structures were demolished, including 200 residential structures and 46 rainwater cisterns and pools , by the Israeli authorities in Area C in 2011.
- 1,006 people, including 565 children, lost their homes in 2011, over twice as many as in 2010.
- Over 3,000 demolition orders are outstanding, including 18 targeting schools.
- The planned expansion area of the around 135 Israeli settlements in Area C is 9 times larger than their built-up area. (B'Tselem).
- Approximately 300,000 settlers currently live in Area C.

For more information, please refer to index on page 32.

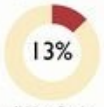
Settlement Areas
including Local and Regional Councils

of West Bank

Nature Reserves
Israeli & "Wye River Memorandum"*

of West Bank

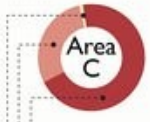
Closed Military Areas
including "firing" zones

of West Bank

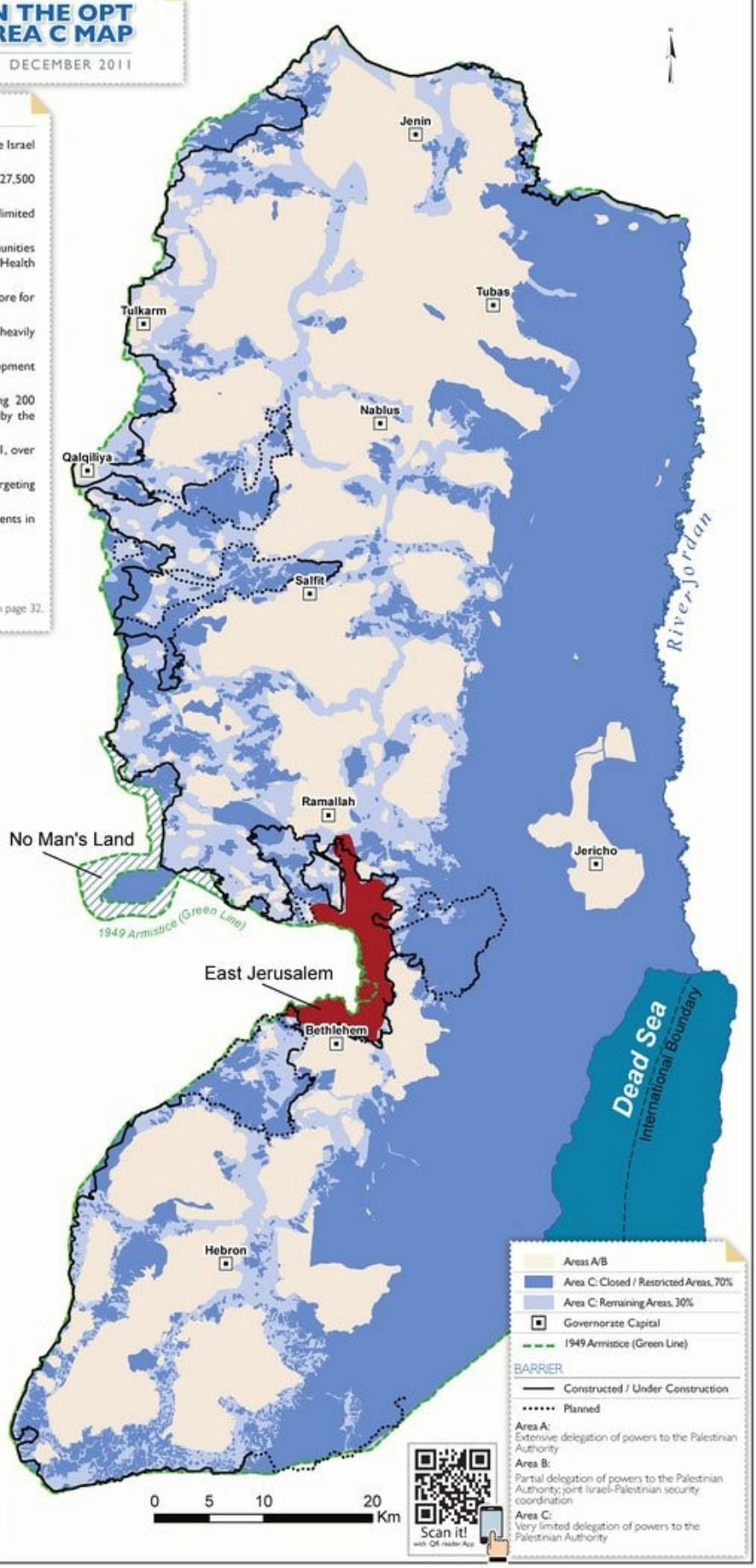

Zoning in Area C

- 70% Construction Prohibited
- 29% Construction Heavily Restricted
- 1% Planned for Palestinian Development

* Under the Wye River Memorandum of 1998, land reserves, amounting to approximately three percent of the West Bank, were supposed to be handed over to the PA to be set aside as a Green Area/Nature Reserve. To date, the PA has not been allowed to utilize this area.

اين ناحيه C به هفت حوزه غير مرتبط به هم که هر کدام نيزتکه تکه شده، تقسيم شده است. در اين ناحيه، ۳۰۰ هزار فلسطيني (درست معادل جمعيتي که از بيست سال پيش، مجبور به ترک زمين هاي خود شده اند)، زندگي مي کنند، در حالي که هم اکنون، ۳۹۰ هزار کولون ، يعني ۹۰ درصد اسرائيلي هاي ساکن کرانه باختري در آن جا سکونت دارند (البته بايد ۲۵۰ هزار نفري را که ساکن بيت المقدس شرقي هستند، به آن ها افزود). در اسرائيل، تخمين زده مي شود که وسعت خاک سرزمين هاي الحاقي بين ۳۰ و ٤۰ درصد سرزمين هاي فلسطيني خواهد بود.

براي يادآوري، اشاره کنيم که «طرح صلح» دونالد ترامپ که در ماه ژانويه گذشته منتشر شد، به اسرائيل امکان مي دهد که قريب به ۳۵ درصد از خاک کرانه باختري را – و اگر گستره زمين هاي دولتي شهرک ها را هم در نظر گيريم، در واقع ۵ تا ٦ درصد بيشتر از آن را، به خود ضميمه کند.

چند صداي مخالف

در اسرائيل، طرح الحاق برنامه ريزي شده، از پشتيباني مردمي قابل ملاحظه اي برخوردار است. با اين حال چند صداي اعتراض بلند شده است. همان گونه که در اين کشور رسم است، فقط مسئولان عالي رتبه ي بخش هاي امنيتي جسارت کردند تا مخالفت خود را با سياست الحاق نشان دهند. طبق گزارش المونيتور (۲)، آويو کوخاي، رئيس کنوني ستاد ارتش، نداو ارغمان رئيس شين بت و تامير حِيمان، رئيس سرويس هاي اطلاعاتي در ميان آن ها ديده مي شوند. در اوايل ماه آوريل، ۲۲۰ نفر از مسئولان عالي مقام امنيتي (ارتش، شين بت، اطلاعات ارتش)، فراخواني را عليه الحاق پيش بيني شده، امضا کرده اند. روز ۲۲ آوريل، عامي ايالون، دريادار پيشين و رئيس شِين بت، تامير پاردو، رئيس پيشين موساد و ژنرال ذخيره، گادي شَمني، بيانيه اي در ايالات متحده منتشر کردند که در آن «مخاطرات » الحاق هاي مورد نظر را برملا مي کرد (۳)

به عقيده آنان، مهم ترين خطر، مربوط به آينده ي اردن است که « بخش قابل توجهي از جمعيت آن فلسطيني هستند »، و آن ها نگرانند که هزينه اي که اسرائيل به خاطر بي ثباتي رژيم پادشاهي هاشمي خواهد پرداخت، بسيار سنگين تر از فوايد الحاق کرانه باختري باشد. در آمريکا نيز، ۱٤۹ نفر از رهبران برجسته ي جماعت يهودي در مورد انحراف سياسي که در صورت الحاق کرانه باختري، اسرائيل شايد در آن

گام برخواهد داشت ، به آن دولت هشدار دادند. اما، اين صداها به ويژه در اسرائيل در حاشيه قرار دارند. و احتمال بسيار كمي وجود دارد كه فقط اين صدا ها موجب شوند كه نتانياهو و ترامپ عقب گرد كنند.

دونالد ترامپ در كارزار انتخاباتي رياست جمهوري امريكا

احتمال زياد وجود دارد كه بين ترامپ و نتانياهو، دومي اشتياق بيشتري داشته باشد تا وارد عمل شود. زيرا از نگاه او، وقت تنگ است: او روز ۳ نوامبر مطمئن خواهد شد كه ترامپ دوباره انتخاب شده است يا نه. لذا، وي مجبور است كه فرايند الحاق را پيش از آن تاريخ به راه اندازد. اگر ترامپ انتخاب شود – امري كه امروز هنوز معلوم نيست- همه چيز به سود او خواهد بود. اگر ترامپ شكست خورد، نتانياهو مي تواند اميدوار باشد كه بتواند بر پايه عمل انجام شده، از موضع قدرت با رئيس جمهوري منتخب دموكرات مذاكره كند.

اما، ترامپ،به يقين شخصيتي مضحک و بيرحم، و اغلب غير قال پيش بيني است كه براي انتخاب مجدد به پشتيباني گسترده اوانجليست هاي افراطي نياز دارد كه بخش بزرگ « صهيونيست هاي مسيحي » را تشكيل مي دهند. لذا، او مجبور است از اين الحاق حمايت كند. به علاوه، از اين امر كه پس از انتشار « طرح صلح » او ، يک كميته آمريكائي-اسرائيلي ايجاد شده تا نقشه ي مورد تائيد دولت آمريكا را براي الحاق هاي آينده ترسيم كند ، اطلاع كمي در دست است. از ميزان پيشرفت كارهاي اين كميته اطلاع كافي در دست نيست، ولي نفسِ وجود چنين كميته اي، نشان مي دهد كه اسرائيل مسئله الحاق را با كاخ سفيد هماهنگ كرده است.

تنها پرسشي كه در اين نمايش سايه ها مطرح است، اين است كه آيا ترامپ، به هر دليلي، تمايل دارد به عنوان «تعديل كننده» تصميمات نتانياهو عمل كند، يا او تمامي و يا تقريبا همه ي بلندپروازي هاي ارضي او را تامين خواهد كرد ؟ منطقِ كارزار انتخاباتي ترامپ ايجاب مي كند كه او راه حل دوم را برگَزيند. اما، با اين فرد با اختلال شخصيت مرزي(*border line*) (مثل پيشنهاد آب ژاول براي پاكسازي ريه ها از كُروناويروس)، همه چيز و نيز عكس آن امكان دارد.

«طرح صلح» ترامپ تقريبا به تمامي خواست هاي الحاق نتانياهو پاسخ

مثبت مي دهد. دشوار است كه او عقب نشيني كند. پس فقط مسئله زمان بندي در ميان است. امكان پذيرترين حالت اين است كه هروقت ترامپ مناسب تشخيص دهد، الحاقي را كه نتانياهو برنامه ريزي كرده، تائيد خواهد كرد. به نظر مي رسد كه نتانياهو در اين باره مطمئن است. در يک صحبت ويدئوئي خطاب به گروهي از اوانجليست هاي اروپائي كه هواداران متعصب طرح «اسرائيل بزرگ» هستند، نتانياهو از «طرح صلح ترامپ» به مثابه ي بازشناسي حقوق اسرائيل جهت تصاحب همه سرزمين هائي كه شهرک هاي مستعمره را دربر مي گيرد، ياد مي كند (٤). او خطاب به آن ها گفت: «من اطمينان خاطر دارم: چند ماه ديگر، اين تعهدات عملي خواهند شد و ما خواهيم توانست لحظه ي تاريخي جديدي از صهيونيسم را جشن بگيريم». سه روز پيش از آن، مايک پُمپِئو، وزير امورخارجه امريكا، بر اين اعتماد تاكيد كرده بود. او اظهار داشته بود كه الحاق سرزمين ها، « تصميمِ اسرائيلي » است.

اروپائيان – در راس آن ها امانوئل ماركون – اعلام كردند كه نظر خوبي نسبت به الحاق هاي پيش بيني شده ندارند. اما، يک ناظر اسرائيلي مي گويد كه نتانياهو، پشيزي ارزش براي اين مسئله قائل نيست. «هيچ پيامدي نخواهد داشت. اروپائيان چه خواهند كرد ؟ آن ها چاي خود را خواهند نوشيد، منتهي همراه با خشم. تاريخ اشغال، تاريخي پايان ناپذير از محكوم كردن هاي رقت آور اروپائي هاست .» (٥) اندكي بعداز اظهاراتِ نيكولا دو ريوبير، نماينده فرانسه در شوراي امنيت، مبني بر اين كه اگر اين الحاق ها صورت گيرند، «روابط كشور او با اسرائيل تحت تاثير» قرار خواهد گرفت، ديپلمات هاي عالي رتبه اسرائيل او را دست انداختند و اظهار داشتند كه اتحاديه اروپا قادر به اتخاذ تصميم مشتركي درباره اين موضوع نيست.

آيا جو بايدن صدايش را بلند خواهد كرد ؟

در طي اين زمان ، جو بايدِن، نامزد حزب دموكرات براي انتخابات آينده رياست جمهوري آمريكا، سكوت اختيار كرده است. او حتي در مورد نقائص نظام بهداشتي آمريكا در مقابله با كروناويروس، حرفي براي گفتن ندارد. پس با اين وصف، طبيعي است كه بپذيريد الحاق كرانه باختري، مسئله دوردستي است. با اين همه، دو عضو پيشين و مهم دولت اوباما در مورد مسائل بين المللي، فيليپ گوردون و رابرت مالي، در فراخواني فوري به او هشدار داده و از او خواسته اند كه « پيش از آن كه دير شود، (٦) عليه طرح اسرائيلي الحاق اعتراض كند.». چرا اين امر اضطراري است ؟ دو مشاور پيشين كاخ سفيد مي

نویسند که بایدن روز اول ژوئیه رئیس جمهور نخواهد بود، اما سخنان او «ممکن است بر عملکرد نتانیاهو، موضع گانتس و دولت هاي عربي تاثير داشته باشد».

اين موضوع اضطراري است، زيرا او تنها فردي است که از چنين امکاني برخوردار است. که چه بگويد ؟ به طور خلاصه، براي اعلام اين مطلب که الحاق، دموکراسي اسرائيل را با خطر روبرو مي کند و نيز حقوق فلسطيني ها را زيرپا مي گذارد و امکان دارد منطقه را در بي ثباتي و خشونت غوطه ور کند. آن ها مي افزايند، به ويژه بايدن مي بايست به نتانياهو گوشزد کند که اگر او در تصميم خود پافشاري کند، ايالات متحده تحت رياست اومي تواند مجازات هاي مالي در مقابل اسرائيل اتخاذ کند. آن ها اضافه مي کنند که برخي خواهند گفت که در آن صورت، نتانياهو مصمم خواهد شد که زودتر بجنبد و ترامپ نيز او را پشتيباني کند. متاسفانه، هيچ کدام از اين دو، براي اقدام، نيازي به دلگرمي ندارند و هر دو فکر مي کنند که سياستِ پرحرارتِ الحاق به آن ها کمک خواهد کرد تاقدرت را حفظ کنند. در حالي که، اگر بايدن امروز حرف نزند، بعدا خيلي دير خواهد شد، حتي اگر او در ماه نوامبر انتخاب شود».

بايدن در روز ۲۹ نوامبر در يک ضيافت شام براي جمع آوري کمک مالي جهت کارزار انتخاباتي اش، در مورد اوضاع خاورميانه صحبت کرد. فکر مي کنيد در مورد طرح الحاقي نتانياهو نظر داد ؟ البته که نه. او گفت اگر انتخاب شود، سفارت آمريکا را از بيت المقدس دوباره به تل آويو منتقل نخواهد کرد (۷). يادآوري کنيم که هنگامي که ترامپ اين انتقال بسيار نمادين را اعلام کرد، بايدن اين تصميم «کوته بينانه و سبک سرانه» را مورد انتقاد قرار داده بود. اما اينک، او توضيح مي دهد که مورد سوال قرار دادن اين عمل انجام شده، هيچ کمکي به ازسرگيري روند صلح نخواهد کرد. با وجود اين، او توضيح داد که کنسولگري امريکا را در بيت المقدس شرقي که ترامپ بسته بود، دوباره بازخواهد کرد.

اسرائيلي ها يادگرفته اند که لابلاي سطرهاي چنين داستان هائي را خوب بخوانند. در تابستان ۲۰۰۹، ارتش اسرائيل پس از بدترين و شديدترين بمباران هاي غزه ، به ان سرزمين حمله نظامي زميني نيز کرد. در آن تهاجم، ۱۱۳۵ فلسطيني (با ٦٥ درصد غير نظامي) و ده سرباز اسرائيلي (چهار نفر در اثر شليک «گلوله خودي» يعني اشتباه هاي اسرائيل) و سه غيرنظامي کشته شدند. درآن زمان، اوباما در انتظار ورود به کاخ سفيد در ۲۰ ژانويه بود. برخي از مشاوران او

تمنا مي كردند كه براي پايان دادن به تهاجم اسرائيل دخالت كند. او با تكرار اين كه پس از شروع دوره رياست جمهوري اش، مداخله خواهد كرد، اين تقاضا را رد كرد. دو روز پيش از آن، اسرائيلي ها اتش بس را پذيرفتند. از نگاه آنان، پيام اوباما از نقطه نظر سياسي روشن بود: او مانع از ادامه حمله نظامي آن ها نشده بود.

لذا، نتانياهو مي تواند با موضعي حق به جانب، احساس كند كه اگر فردا دوباره اقتضا كرد، با رئيس جمهور جديد دموكرات همان كند كه با اوباما كرد و او دم برنياورد. اما، همان طوري كه اشاره شد، او اميدوار است كه كاخ سفيد، پيش از انتخابات رياست جمهوري در نوامبر، الحاق سرزمين ها را تائيد كند.

پاورقي ها:

-١

https://www.haaretz.com/israel-news/.premium-with-unity-deal-netanyahu-turns-gantz-into-his-personal-bodyguard-1.8786439

-٢

https://www.al-monitor.com/pulse/originals/2020/04/israel-benjamin-netanyahu-benny-gantz-donald-trump-ashkenazi.html

-٣

https://apnews.com/94a10865ff3c11e1f3fea4a0e78a8868

-٤

https://www.haaretz.com/opinion/.premium-whoever-thinks-west-bank-annexation-will-pass-quietly-better-think-again-1.8791740

-٥

https://foreignpolicy.com/2020/04/23/biden-israel-annexation-occupied-west-bank/

-٦

https://www.timesofisrael.com/biden-says-hell-keep-us-embassy-in-jerusalem-if-elected/

Nétanyahou : A marche forcée vers l’annexion

Sylvain Cypel, ٦ mai ٢٠٢٠

https://orientxxi.info/magazine/netanyahou-a-marche-forcee-vers-l-annexion,٣٨٤٥

https://orientxxi.info/magazine/articles-en-farsi/article3868